

vil være større Betænelighed ved alle de Virksomheder, her ere nævnte under disse forskellige Afdelinger. Arbejder ved Særbane- eller Dampsporvognsdrift ere jo af en jæregen Art, i hvert Tilfælde af en Art, hvor de elementære Drivkræfter tages i Benyttelse sammen med Maskiner, og saaledes er det tillige i de øvrige tre Vitra, kun er under b. undtagne de Maskiner, som drives ved Muskelkraft, altsaa ikke ved Vind, Vand, Damp eller Elektricitet, men ved Muskelkraft, hvad enten det nu er dyrisk eller menneskelig Muskelkraft. Disse Maskiner ere undtagne og komme ikke ind under b. Vitra c. handler, som ærede Medlemmer ville se, om Elevatorer, Kraner og Hæseværker af enhver Slags, netop Arbejdsredskaber, som ere meget farlige, og hvor der tit indtræffer Ulykkestilfælde, og Arbejdsredskaber, som navnlig ved den nyere Tids stærke Maskindrift ofte kommer til Anvendelse paa Arbejdspladserne. Det samme gælder om Sprængning og Eksplosion. Derimod har jeg for mit Bedkommende nogen Betænelighed ved nogle af de Tilfælde, som ere nævnte under Vitra e. Disse Betæneligheder hos mig ere ikke af ny Dato, jeg har haft dem lige fra den Tid, Lovforslaget først saa Lyset her i Tinget som Vædringsforslag. Den Gang blev der jo imidlertid ikke Lejlighed til at udtale sig derom, thi den Gang fik dette Vædringsforslag i Virkeligheden ikke nogen udførlig Drøftelse. Tinget afviste det, det blev ikke taget op; man holdt sig til Regeringsforslaget. Jeg tror ikke, at det i Virkeligheden kan forvares i alle Tilfælde at lægge de Ulykkestilfælde, som indtræffe ved Husbygning, over paa Arbejdsgiveren. Det er ikke noget nyt Arbejdsomraade, her nævnes. Huse har man bygget, saa længe Verden har bestaaet, i hvert Fald saa længe den danske Lovgivning har bestaaet, og den offentlige Mening har ikke bestættiget sig med, at der skulde være nogen særlig Erstatningspligt for de Folk, som byggede Huse, naar deres Arbejdere kom til Skade. Navnlig kan der ikke være Tale om, synes det mig, at man kan forlange, at Arbejdsgiveren her skal tilsvare et Beløb til den forulykkede Arbejder, naar den Husbygning, som finder Sted, ikke er noget ud over det sædvanlige, navnlig f. Eks. ikke ud over et Stokværk høj. En anden Ting vil det jo være, naar Husbygningen gaar over til at blive meget stor, naar der er Tale om disse store, moderne Kaserer, som nu bygges, eller meget store Byggeføretagender, f. Eks. Slotte eller andre lignende, som kunne siges at være mere farlige. I saadanne Tilfælde kunde der maasse

nok være Tale om, at der kunde blive paa- lagt Arbejdsgiveren en særlig Erstatningspligt i Anledning af Ulykkestilfælde. Der er, som sagt, flere af de Ting, der ere nævnte under e, som jeg har nogen Betænelighed ved. Hele mit Forhold til Lovforslaget har jo imidlertid været af den Art, at jeg har ment at kunne gøre det til mit. Det har jeg ingen Ret til, Lovforslaget er jo fælles Ejendom i Tinget, det staar jo i Rigsdagstidenden; det er ikke mig, der har udarbejdet det, og derfor har jeg indbragt det i den nuværende Stikkelse. Hele dette Spørgsmaal er ogsaa nærmest et af dem, som kun rettelig kan tages op til Undersøgelse i et Udvalg. Det er jo ikke et af dem, som kan afgøres ved en Drøftelse under første Behandling. Der kunde jo ogsaa være Spørgsmaal om at tage andre Arbejder med, som ikke ere nævnte under nogle af disse Vitra, og det tvivler jeg ikke om, at Udvalget vil komme til at bestættige sig med. For mig staar det saaledes hen, om det ikke vilde være rimeligt f. Eks. at tage Mergelgravningen med; der ster jo mange Ulykker derved. Jeg ser ikke, at det i og for sig kunde være farligt for nogen Arbejdsgiver at faa den tagen med. Mergelgravning er jo ikke et Arbejde, man paatager sig hver anden Dag, men det foresalder ved særlige Lejligheder. Arbejderne blive lejede dertil, og vedkommende Arbejdsgiver kan saa forstyre sine Arbejdere i den Anledning; det vil ikke blive nogen uovertommelig Byrde for ham. Da Mergelgravning tillige er et meget farligt Arbejde, ser jeg ikke nogen Grund til ikke at tage det Arbejde med ind under de særlige Vitra, her ere nævnte. Saaledes kunde der vel ogsaa være flere andre Arbejder, som der kunde være Tale om at tage med. Med Hensyn til den anden Del, som altsaa angaar de Arbejder, der ikke ere nævnte særlig her, foreslaas der, at Understøttelsesbeløbet skal udredes, om jeg saa maa sige, af Samfundet, af Kommunekasserne, af Købstadkommunekasserne og Amtsrepartitionsfondet, at det skal fordeles over alle efter Folketallet, men udredes af disse Kasser. Der kan maasse siges: Ja, saa maa Amtsfondene have Lov til yderligere at reparere disse Udgifter paa Kommunerne, saa de kunne blive paalignede efter nok saa gode Regler som efter den Paaligning, der finder Sted med Hensyn til Amtsrepartitionsfonden. Det er ogsaa noget, som kan tages under Overvejelse, og det er sikkert ogsaa Overvejsen værd; men mod det hele særlige Princip, at disse Forsørgelsesbeløb, som ikke komme ind her under særlige Vitra, skulle udredes af Samfundet, tror jeg i Virkelig-